

nedelj in praznikov, toda vse to ostane le na papirji.

Ako pa hočemo biti pravični proti svojemu zdravju, svoji duši, pogajajmo se torej za nedeljski počitek, kajti delo ob nedeljah ne prinaša dobička, temveč prokletstvo. Bodimo kristijani, pa tudi skrbni ljudje za svoje zdravje, svoje obitelji. Ne spolnjujoč strogo verskega reda v vsem svojem življenju, tudi se nadejati ne smemo, da nastane v družbinskem in narodnem oziru napredek k boljšemu!

Izvolitev lavantinskih škofov.

(Dalje.)

Po prebranjem potrdilu pride na vrsto izpraševanje. Posvečevalec da posvečencu zaporedoma osem vprašanj, ki se ozirajo na oskbovanje njegove službe. Po vsakem vprašanju se posvečenec vzdigne in na vsa vprašanja odgovarja: „Hočem“. Potem pa posvečevalec skonča osmero vprašanj s temi besedami: „Vse to in še tudi druge darove naj ti podeli Gospod; naj te ohrani in naj te potrjuje v vsem dobrem“.

Zdaj še sledi devetero vprašanj gledé vere, na katera vprašanja posvečenec odgovarja: „Pritrdim, in prav tako tudi jaz verujem“. Na to posvečevalec moli: „Naj blagovoli Gospod to vero v tebi, preljubi brat v Kristusu, pomnožiti v pravo in večno izveličanje“.

Potem se prične daritev sv. meše. Posvečenec stoji in moli na levi strani posvečevalca vstopno molitev sv. meše. Med tem pa, ko posvečevalec gre po stopnjicah k altarju, vodita škofa, ki sta na pomoč, posvečenca pred njegov lastni altar. Ondi se mu obujsko škofovski čevlji v spomin, da se naj njegovo srce odpove posvetnim stvarim in se naj povzdigne do nebeških reči, ravno tako, kakor čevlji od zemlje odločijo in vzdignejo noge novega škofa. Za naprej naj njegove noge opravljajo prijetno opravilo ter donašajo ljudstvu veseli glas in mir. Prerok Izaija namreč govori: „Kako lepe so noge tistega, ki pridiguje mir, ki oznanjuje dobro“.

Zdaj mu obesijo okoli vrata na zlati verižici naprsni križ v znamenje, da se odslej po besedah svetnega apostola nobene druge reči ne bo bolj hvalil, razven križa našega Gospoda Jezusa Kristusa. Zraven tega ga oblečejo tudi v notranja bela, platnena oblačila in v svilnato dalmatiko (obleko dijakona), v znamenje, da so v škofovski časti vsi drugi posamezni redovi in blagoslovi zedinjeni. Na dalje se mu obleče štola in mešni plašč. Štola pa mu ne dejo na prsni križema, kakor si jo dene navadni duhovnik, ampak oba konca štole mu naravnost doli visita, kar lepo pomenja, da njegova duhovna oblast v ničemer in nikjer ni preprečena in prekrižana, ampak da je neomejena in polna.

Pred sv. evangeliem vodita škofa poma-

gača posvečenca pred posvečevalca, ki sedi pred altarjem na stolu, in posvečencu našteje dolžnosti njegovega novega stanú: „Škof mora soditi, pridigovati, blagoslovljati posvečevati mešnike, darovati, kršćevati in birmovati“.

Potem se vzdignejo vsi trije škofi s svojih sedežev in pokleknejo pred altarjem. Posvečenec pa se za njimi zgrudi po dolgem na zemljo, in se z licem skloni do tal, posvečevalec pa navzdigne litanije vseh svetnikov. Tukaj tedaj škofje, duhovstvo in prisotno ljudstvo, in tako rekoč tudi vsi svetniki stopijo pred tron božji, naj izvoljenca blagovoli blagosloviti in posvetiti.

Na to se vzdigne škof posvečevalec z mitro na glavi, v levici držeč pastirsko palico in nad posvečevalcem z desnico trikrat napravi sv. križ in med tem moli: Blagovoli tega prisotnega izvoljenca blagosloviti; — blagovoli tega prisotnega izvoljenca blagosloviti in posvetiti; — blagovoli tega prisotnega izvoljenca blagosloviti, posvetiti in posvečiti. Duhovstvo pa odgovarja: prosimo te usliši nas!

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Nekaj o odstavljeni teleta.

(Konec.)

Teleta, katera smo namenili za rejo, odstavimo popolnoma še le z 8 ali 9 tednom. Prvih 6 tednov pa se naj nasesava tele do sitega pod kravo. Po četrtem tednu pa se mu polaga vsejedno še mehke otave ali sena v jasi. V tem času dajaj teletom tudi vsak dan nekaj ovsa, in tega v ta namen sproti skuhamo. Na ta način privajamo teleta polagoma navadni krmi in teleta prično žreti, skorej nevedoma.

Čez 6 tednov pričeti je potem prav za prav še le z odstavljanjem. Odstavljati je polagoma s tem, da kravo pred sesanjem nekoliko pomolzemo ter puščamo v vimenu čem dalje manj mleka.

Najbolje storimo, če izmolzemo v 7. tednu vsaki pot en sesc, predno pripustimo tele, tako sesa tele le iz treh sescev. Ker se torej tele ne nasesa do sitega, zato mu dajmo več druge krme. V 8. tednu odvezamemo mleko iz dveh sescev in v 9. tednu iz treh sescev. Med tem časom, ko se tele čem dalje, manj nasesa, pokladajmo mu od tedna do tedna čem dalje več kuhanega ovsa ter ga navajamo na to, da uživa najfinejšo otavo ali najboljše in mehko seno. Med takim odstavljanjem navaja naj se tele, kakor hitro je pričelo uživati otavo in oves, tudi pijači, in sicer na ta način, da mu ponudimo vselej pred sesanjem malo mlačne vode, in tej lahko primešamo še iz kraja posnetega mleka. Po odstavljenju privadi se namreč tele najtežje na pijačo. Med odstavljanjem daja pa

se mu zmerom le mlačne pijače. Mrzli vodi privadi se tele, kedar je že odstavljeno.

Skrbni živinorejci odstavljajo teleta tudi na ta način, da puščajo teletom v 7. tednu le po dvakrat sesati, zjutraj in zvečer, v 8. tednu pa le še po enkrat. Sicer pa ravnajo tako, kakor smo povedali.

Pri takem odstavljanju ne bo tele izgubilo mlečnega mesa, niti ne bo shujšalo in v rasti zastalo, kakor do sedaj, marveč se bode enakomerno lepo razvijalo in raslo v veliko korist in veselje gospodarju, ter mu bode donášalo za njegov trud in skrb lepših obresti. Ravnajmo tako, in gotovo bomo dobivali boljših dohodkov od govedoreje. Da smo jih potrebni, to čuti sedaj že vsak gospodar, saj nam gre čedalje trše za denar.

Sejmovi. Dne 24. januarija v Kostrivnici. Dne 25. januarija v Studenicah in v Slov. Gradci. Dne 28. januarija v Artičah pri Brežicah. Dne 29. januarija pri sv. Juriji na Tabru in dne 31. januarija v Dobovi pri Brežicah

Dopisi.

Iz Senarske pri sv. Trojici v slov. gor. (Občinske volitve.) Pri nas smo bili v rli slovenski rojaki, devet let, zakovani v verige nemčurstva, to pa zato, ker se je malokateri upal zameriti tem, ki so pravi prijatelji nemčurjev. Znali so si le-ti pa dobro pot ogladiti, bodi-si z jezikom, ali z obljubami; ali skoro vsem njih pomagačem so potlej obljube po vodi splavale. Ker so se pa sedaj oni mogočneži bali za svojo čast, za to so na vso moč delali in so se vsakih sredstev posluževali. Pooblastila so povsod beračili in še prè pri nekaterih udovah celo z zvijačo. Kakor nekaj turski paša nad kristjane, tako so prignali vse svoje janičarje na volišče. Akoravno so tu vsi nemškutarji vkup pridrli, nekateri so celo od sv. Trojice in Porčiča jim prihiteli na pomoč; vendar je zmaga naša, ker smo Slovenci stali, kakor skala, proti bučečim viharjem. Tu se zopet razvidi, da preti nemškutariji po vseh krajih pri nas neusmiljeni pogin. Vam, dragi volilci, ki ste se potegovali za narod in pravico, bodi lepa hvala. Mi vsi pa združeni ostanimo, vedno trdni in delujmo na čast svojega roda, ter posnemajmo svoje predde: „vse za vero in cesarja, branit dom in narod svoj!“ Do zdaj se je uradovalo pri nas vse nemško, ali zdaj bo drugači, ker so v odboru, skoro sami slovenski kmeti, no en par Nemcev (?) se je še vsililo, ali ti ne bodo Slovencev zapovedavali. Za župana je izvoljen g. Davorin Križan in prvi svetovalec je g. Davorin Vršič, drugi svetovalec pa g. Lorenc Družovec, sami spoštovanja vredni

slovenski rodoljubi, ki bodo gotovo skrbeli za mir in blagor občine. Ob priliki se bo kaj več slišalo.

Iz Negove. (Spomin za novo leto 1890.) Sploh je stara in lepa navada med vernimi Slovenci od nekdej, da si na novega leta dan obilno sreče, zdravja in veselja v novem nastopnem letu voščimo in želimo eden drugemu. Katere pa posebno ljubimo, tem še kaj posebnega v spomin podarimo. Tako smo tudi mi Negovčani storili, da smo prebl. Devici Mariji, patroni naše cerkve in župnije, v večji kinč njene hiše božje nov Križev pot, kakor tudi na stranskih altarjih podobe štirih sv. angeljev, klečečih pred presv. srcema Jezusa in Marije oskrbeli. Po nasvetu našega nam priljubljenega č. g. župnika se je nabrala potrebna svota za ta kinč, pri katerem pa so sami č. g. župnik bili vsem v izgled. Križev pot je izvirno delo slikarja Gornika od sv. Petra v slov. goricah, ki nam je tudi cerkev zmalal in tudi veliko podobo na platno, katera predstavlja Kristusa na vrtu Gezemani. Podobe angeljev pa je izdelal g. L. Perko od sv. Trojice s slov. goricah. On nam je v dveh letih že 23 podob za našo cerkev izdelal in se vsemu p. n. cerkvenemu občinstvu priporočal. Podobe sv. angeljev so nam č. g. župnik v nedeljo po novem letu blagoslovili in potem so nam v kratkem govoru vsakemu stanu posebej angelja darovali in nam priporočali, naj bi se zmiraj vsak svojega angelja varha spominjali in se v vseh dušnih in telesnih potrebah njegovemu varstvu izročevali, kakor tudi svojim stanovskim patronom, katerih družbe se bodo tudi letos pri nas ustanovile. Sv. križev pot pa se je drugo nedeljo potem s slovesnostjo blagoslavljal in z odpustki obdaroval. Potrudili so se č. g. O. Gelazij, frančiškan od sv. Trojice, ter so nam v izvrstni pridigi razlagali: začetek sv. križevega pota, kako se naj obiskuje in moli in velike milosti in dobrote sv. križevega pota, katere lahko tudi svojim ljubim rajnim v prid obračamo. Po pridigi se je vršilo blagoslavljanje in ob enem tudi pobožnost sv. križevega pota za vse dobrotnike, kateri so k temu kaj darovali. Z večernicami, po katerih se je zapela zahvalna pesem „Te deum“, se je slovesnost končala. Vsi smo se šteli srečne in zadovoljne in hvalimo Boga, da nam je dodelil to srečo, da zamoremo sv. križev pot spet v našej krasnej cerkvi obiskovati. Saj je res sv. križev pot za Najsvetejšim, največji in najdražji zaklad v cerkvi, ki si ga zamoremo v prid obrniti; kakor so nam č. g. v pridigi omenili. — Za velkonočne praznike pa se pripravljamo, da bodemo spet naši ljubi Materi Mariji Negovski kaj za pisanko darovali in to bo nov božji grob. Presveta Trojica in preblazena Devica, daj nam spet srečno teh praznikov čakati se.

Ložnički.